Wyznanie

Zacałowana, oczarowana,
Z polnym wiatrem zaślubiona,
Tyś miłością zniewolona,
Drogocenna pani moja!

Nie wesoła i nie smutna,
Jakbyś prosto z nieba spadła,
Tyś jak piosnka moja ślubna,
Jak szalona moja gwiazda.

U twych kolan się pochylę
I obejmę dłońmi mocno,
Będzie łez i wierszy tyle,
Że cię sparzą swoją mocą.

Liczko ku mnie zwróć północne,
Pozwól wniknąć w oczu głębię,
W te brwi czarne, w te brwi wschodnie,
I w półnagie twoje ręce.

Co przybędzie – nie ubędzie,
Co nie spełni się – przepadnie…
Czy ty płaczesz, piękne dziewczę?
Czy tak mi się tylko zdaje?

Признание

Зацелована, околдована,
С ветром в поле когда-то обвенчана,
Вся ты словно в оковы закована,
Драгоценная моя женщина!

Не веселая, не печальная,
Словно с темного неба сошедшая,
Ты и песнь моя обручальная,
И звезда моя сумашедшая.

Я склонюсь над твоими коленями,

Обниму их с неистовой силою,
И слезами и стихотвореньями
Обожгу тебя, горькую, милую.

Отвори мне лицо полуночное,
Дай войти в эти очи тяжелые,
В эти черные брови восточные,
В эти руки твои полуголые.

Что прибавится - не убавится,
Что не сбудется - позабудется...
Отчего же ты плачешь, красавица?
Или это мне только чудится?

1957 г

Kopiowanie tekstów, obrazów i wszelakiej twórczości użytkowników portalu bez ich zgody jest stanowczo zabronione. (Ustawa o prawie autorskim i prawach pokrewnych, Dz.U. 1994 nr 24 poz. 83 z dnia 4 lutego 1994r.).

Lilah, dodano 15.07.2020 06:53

Dokument został wygenerowany przez www.portal-pisarski.pl.